

Jaap Sluis (62), schilderen in het atelier

Getrouwd met Anja en vader van twee dochters. Was 20 jaar journalist, onder meer bij *Haarlems Dagblad*. Is nu ruim 20 jaar communicatieadviseur, presentator en mede-eigenaar van *De Coalitie*. Geniet van de mensen in zijn leven, maar kan ook heel zwarmoe-dig zijn.

„Ik kom uit een familie van etiketten-plakkers. Vooral meningen ventileren en relatief weinig vragen en luisteren. Als journalist merkte ik dat het veel interessanter is om vragen te stellen dan te zeggen wat je er zelf van vindt. Dat wordt sterker naarmate je ouder wordt. Ik heb een ingeboren melancholie en ben snel in de tranen. Dat had ik overigens als kind al. Moet niet te veel naar de wereldjele op het journaal kijken. Dan ga ik lekker schilderen in mijn atelier.

„Ik ben in mijn directe omgeving ook dierbare mensen verloren. Beiden op jonge leeftijd. Dat zijn gebeurtenissen die me erg hebben geraakt. Vrouwen zeggen wel eens dat mannen over dit soort zaken niet kunnen praten, maar dat bestrijd ik. Wij kunnen met een minimum aan woorden veel met elkaar delen. Ik bedoel het niet lullig hoor, maar mannen hebben gewoon wat minder tekst nodig.”

wen zeggen wel eens dat mannen over dit soort zaken niet kunnen praten, maar dat bestrijd ik. Wij kunnen met een minimum aan woorden veel met elkaar delen. Ik bedoel het niet lullig hoor, maar mannen hebben gewoon wat minder tekst nodig.”

„Een inspiratiebron voor mooie gesprekken over het leven.”

FOTO'S RAMON PHILIPPO

Jan Glas (58), nog steeds een litteken

Getrouwd met Brenda en vader van een dochter en een zoon. Zijn internetbureau ging begin 2002 failliet. Alles weg, zakelijk en privé. Nu werkt hij alweer jaren als freelance copywriter. Interviews en schrijven doet hij het liefst.

„Na een grafische opleiding ben ik in 1994 met internet aan de slag gegaan. Mijn bedrijf liep als een trein. Ik had op een gegeven moment tien mensen in dienst en grote opdrachtgevers. Toen klapte de bubble en ging ik zakelijk en privé failliet. Het was een periode waarin ik mezelf flink ben tegengekomen want je gaat echt met je billen bloot. Je gaat dan als een dollie aan de slag om weer iets op te bouwen. Eerst als freelancer en in 2009 ben ik samen met iemand anders opnieuw een bedrijfje begonnen. Dat kwam niet van de grond. Andere verwachtingen en met de kennis van nu had ik in die periode een stevige burn out. Ik heb uiteindelijk de knoop doorgehakt en mijn com-

pagnon verteld dat ik er mee wilde stoppen. Begin 2013 ben ik weer als freelancer aan de slag gegaan. Prima, maar het faillissement en de burn out zijn nog steeds een litteken. Er zijn niet veel mensen die dit weten, doodeng om daar in Italië over te gaan praten...”

Gezellig avondje pakt anders uit

Inzameling Ogenschijnlijk Zorgeloos

Voor Ogenschijnlijk Zorgeloos is een stichting opgericht die zich ten doel heeft gesteld om 'onbesproken' zielensoorten in de breedste zin van het woord te belichten. Ook na de productie van de documentaire.

Voor het maken van de documentaire is de stichting een crowdfunding begonnen. De vier heren stoppen zelf elk 500 euro in de documentaire. 'Family, friends and fools' moeten het bedrag aanvullen tot 25.000 euro. Particulie-

ren die 500 euro investeren krijgen twee vrijkaartjes. Van bedrijven die investeren verschijnt ook de naam in beeld na de afsluiting van Ogenschijnlijk Zorgeloos.

Alle informatie is te zien op de site ogenschijnlijkzorgeloos.nl

Het was aan het eind van de laatste werkdag van 2017. Vier mannen van middelbare leeftijd uit de wereld van de pr en communicatie spreken af in café Koops en gaan daarna uit eten bij restaurant Brick. Lekker slap ouwehoeren, bourgondisch genieten en het jaar afsluiten. Maar dat pakt allemaal wat anders uit. Kantelpunten in ogenschijnlijk zorgeloze levens gaan over tafel. Tja, wat doen je daar als vriendenclubje met zo'n achtergrond dan mee? Je verhaal vertellen.

Ze zijn niet te beroerd om met elkaar de draak te steken aan de tafel in het kantoor van De Coalitie van Jaap Sluis. Maar er is ook veel ruimte voor persoonlijke woorden en een luisterend oor. Humor en verdriet gaan immers hand in hand vinden ook Herman Opmeer, Jan Glas en Marcel Hoenderdos.

Humor en verdriet zijn in ieder geval goede ingrediënten voor een documentaire over levens die over de helft zijn en waarin de vier hoofdpersonen zich afvragen: Waar ben je trots op en waar ben je bang voor? Heeft het leven je tot dusver gebracht waar je als jongen van hebt gedroomd?

„De avond in het restaurant had er eigenlijk een camera moeten staan”, zegt Herman Opmeer. Maar omdat die er niet stond ontwikkel-

de zich gaandeweg de gesprekken het idee voor een documentaire. „De titel daarvoor is op de avond ook al ontstaan: Ogenschijnlijk Zorgeloos. Je zit daar te genieten van een drankje, eten en het jaar dat is afgesloten. Maar er zijn ook dingen gebeurd waar je zorgen over hebt. Die je verdrietig maken. Daar wilden we wat mee doen.” Overigens gingen de heren die avond niet zwaar bedrukt naar huis: „Nee”, erkent Jaap Sluis. „En het leuke was dat we de dag na de benoeming nog steeds overtuigd waren van ons plan.”

VPRO

De communicatiekundigen besluiten de zaak professioneel aan te pakken. Er wordt gezocht naar een documentairemaker en dan komt de jonge journalist en video-verslaggever Jan-Willem de Lange uit Heemstede in beeld. Die zegt dat hij graag daarbij wil samenwerken met de ervaren documentairemaker Bram van Splunteren.

Met rockdocumentaires over andere onder de Red Hot Chili Peppers en programma's voor de VPRO over seks, echtscheiding, dik zijn en liefde in tijden van internet verwerfde Van Splunteren grote bekendheid. Ook maakte hij met jonge filmmakers low-budgetfilms en daarom vindt Jan-Willem de Lange bij hem een gewillig oor. Mede dankzij de door de beide

Een antwoord op de vraag: Hoe gaat het?

filmers gehanteerde vriendenprijs kan Ogenschijnlijk Zorgeloos naar verwachting voor 25 mille all-in gemaakt worden (zie kader). Als Jan Glas over zijn kantelpunt wil praten, vraagt Jaap Sluis aan Herman Opmeer: „Voor ons nog even koffie halen?” „Dit is wel een beetje lullig moment”, moet Jan kwijt. Maar de zwarte humor laat ook een lach over de tafel schillen. Foute grappen moeten kunnen, vindt iedereen. Vervolgens vertellen de vier aanwezigen over levens-bepalende momenten (zie de portretten). Er wordt veel gedeeld, maar hoe de film eruit gaat zien? Marcel Hoenderdos: „Dat weten we nog niet. We hebben wel een tekort aan de komma uitge-werkt script omdat we de dingen ook willen laten ontstaan. We gaan naar Toscane met de auto en Jan wil voorin zitten.” Opmeer: „Anders wordt hij misselijk, zegt hij.” Met de stem van Rinus Michels roept Sluis de zin die hij bij passe-ren van de grens zal slaken: „Ik ben nog zo gezegd: géééén Italië!”

Spontaan

De mannen ontvangen veel her-kennende blikken als ze over hun plan praten. Hoenderdos: „Veel van mijn vrienden vinden het een goed idee en zijn nieuwsgierig naar de film.” Sluis: „Ik vertel het ook in mijn zakelijke netwerk en mannen maar ook vrouwen begin-nen spontaan hun eigen persoon-lijke verhalen te delen.” Opmeer: „Via Facebook en Instagram laten we natuurlijk vooral de mooie kant van ons leven zien. Nu gaan we echt het gesprek aan.” Glas: „Een inspiratiebron voor mooie gesprekken over het leven.”

Op social media lijken zaken als framing, etiketten plakken, verhar-ding en agressie sterker of soms zelfs gemeengoed te worden. De voor de documentaire opgerichte Stichting Ogenschijnlijk Zorgeloos wil daar een tegengicht aan bie-den. Vanuit de overtuiging dat vaker vragen stellen en beter luis-teren tot nieuwe inzichten, andere oordelen en een grotere kans op verbinding leidt.

Van Splunteren heeft één eis gesteld: „Jullie moet echt over je gevoelens vertellen. Het verhaal van vier heren die lekker gaan zitten eten, drinken en een partij-tje golfen dat kennen we wel.” „We zien het wel”, zeggen ze.

Jacob van der Meulen

Herman Opmeer (53), goed gekleed

Vrijgezel met een enorme vriendenkring. Voeger buschauffeur, nu communicatieadviseur en freelance woord-voerder voor diverse overheidsorganisaties. Een goed geklede en bij vlagen eenzame levensgenieter.

„Een naaste van me overleed op jonge leeftijd. De vraag die ik me toen stelde was: Hoe kan ik ooit nog plezier in mijn leven krijgen? Als er op de autora-dio een vrolijk liedje klonk, dan zette ik hem uit. Mijn ouders zijn er nooit meer overheen gekomen, maar ik koos uiteindelijk toch voor vrolijkheid.”

„Ik bedoel ik was net dertig en het grootste deel van mijn leven lag nog voor me. Ik wilde van mijn leven genie-ten. Niet met een rockloos bestaan met drank en drugs. Hoewel ik me ervan bewust ben dat het ook die kant had kunnen opgaan. In mijn uiterlijk probeer ik vrolijkheid uit te stralen. Mijn shirts, sokken, schoenen en stropdas kies ik elke dag bewust. Een mooi petje is voor mij een manier om in een goede

stemming te komen. Mannen onder elkaar zijn vaak niet echt open. Een goede vriend van me vroeg me een paar weken geleden: Hoe gaat het met je? Even wat minder, zei ik. Hij: Ach dan geniet je nog meer van de dagen die wel goed zijn. Dat zegt een man.”

Marcel Hoenderdos (55), veiligheid

Gescheiden en vader van een zoon en een dochter. Werkt als communicatie-manager/woordvoerder bij Energie Beheer Nederland en heeft onlangs zijn nieuwe liefde gevonden. Gaat ogenschijnlijk fluitend door het leven, maar soms kan schijn bedriegen.

„Vorig jaar ben ik gescheiden en heb ik mijn leven veranderd. Die sprak ik overigens al twee jaar niet meer vanwege zijn demantie. Hij at ook nog nauwe-liks. Elke zondag ging ik met hem uit wandelen en hoewel hij niet in staat was tot enige communicatie, ontleende ik er wel veel aan. Ik zie hem nog zo in alle kweksheden in zijn bed liggen.”

„Ik heb niet vaak zo'n avond beleefd als die van eind december 2017. Het was niet alleen een ongelooflijk gezellige avond, maar door het verloop van de gesprekken die we voerden was het ook heel erg mooi. Deze avond ontsteeg aan boek over maken, presentaties geven of cursussen. Maar we hebben het eigen-lijk allemaal al behoorlijk druk.”

ook over mijn persoonlijke gevoelens te hebben. Als de documentaire een succes wordt, dan moeten we dit misschien breder gaan trekken. We kunnen er een boek over maken, presentaties geven of cursussen. Maar we hebben het eigen-lijk allemaal al behoorlijk druk.”